

veitti hann upp í høgan aldur, og bragdarhugurin spældi honum altíð í sinni. Sera kimiligur skal hann hava verið sum ungur, og líkamsevni hevði hann sum fáur. Tað gav at bita einaferð í pakkhúsinum hjá Knud Lambaa, har Viggo arbeiddi eina tíð. Menn høvdu hug at royna roysni, lyfta ein kagga og helst fáa hann upp á ein kassa at standa. Fleiri royndu, bara kaldbaksbóndin, tiltikin fyri styrki, skaldi at fáa hann uppfrá. Men tað vóru glómrur í monnum, tá ið hin smidligi krambakallurin festi sínar fingraknotur um flatið og setti tað upp á kassan. Og so einaferð Viggo var farin oman til Carl Fossá at keypa breyð. Ein bulmikil sumbingur, sum ivaleyst hevur verið ikki heilt einsamallur, hevði hug at speirka tann pyntiliga havnarmannin og vildi bjóða av. Men »at súpanarkikar eru menn«, mátti hann so nákkalangur sanna, tá ið Viggo við einum knøppum taki hevði hann yvir diskin. Havnarfólk minnst so mangt hugnaligt vetrarkvøldið uppi við Hoyvíkstjørn, har børn og ungfolks stuttleikadøu sær á ísnum, meðan bál brendi, og hornorkestur spældi. Eitt slíkt kvøld hevði keypmaðurin Viggo Dal-Christiansen, hann var tá farin um tey háltv hundrað, tikið sær skoyturnar uppá og sýndi tí undrandi ungdominum sítt skoytukynstur, hvussu hann í ungum árum hevði spælt sær á ísklødðu kanalunum í Hálandi.

Viggo var gudrøkin maður, gekk ikki upp á akkord í trúarmálum, men var á ong-

an hátt trongskygdur. Skuldi okkurt framførast í kirkjuni, var hann altíð fúsur at hjálpa til, men sítt átrúnaðarlíga tilhald hevði hann í Ebenezer. Tað var hann, sum longu í 1937 veruliga fekk lív í kórsangin har, og undir hansara hondum m.a. fylti Ebenezerkórið hølini kvøld eftir kvøld í trýggjar vikur á minniligu ferðini til Skotlands í 1948. Impulsivur skuldi hann vera sum kórleiðari, toldi ikki, at fólk ikki møttu til venjingar, kundi tá vera meira bersøgin, enn summi kundu taka. Í 1954 segði hann kórið frá sær eftir í 17 ár at hava arbeitt tað upp til at vera eitt hitt besta í landinum. Sjálvur havi eg bert eina ferð upplivað Viggo sum kórleiðara. Tað var ólavskukvøld - kanska var tað í 1950. Vit komu eitt fylgi í góðum lag fram við Ebenezer. Bráðliga hoyrist ljómandi kórsangur, steðgi á og fái eyga á kórleiðaran so eldhugaðan og myndugan, at myndin enn stendur mær livandi í huganum.

Trúarfelagar Viggos vóru honum takksamir fyri hansara tónleikaliga leiklut og fyri hansara óvirkiliga trúskap gjøgnum eitt langt lív, og tignarlig var lutan í Ebenezer, tann dagin hann var borin út. Her við skúlaárslok, og nú »Summartónar« ljóma víða hvar, minnst eisini Føroya Musikkskúli Viggo Dal-Christiansen við virðing og takksemi.

Ólavur Hátún

Minningarorð um okkara høgt elskaða beiggja Vigfus Samuelsen Klaksvík

Einaferð enn tað sannast má, at ongin veit á morgni at siga, hvar hann á kvøldi gistir.

Tað vóru eini tungbøð hjá okkum at hoyra, at okkara elskaði beiggi var deyður. Hvi skuldi hann verða tikin frá okkum so brátt.

Hendan spurning fáa vit ikki svar uppá, men Biblián sigur, at Harrans vegir eru ikki okkara vegir og dagar okkara eru taldir, áðrenn vit eru gitin í móðurlívi. Hetta mugu vit sanna, nú okkara elskaði beiggi er deyður. Tú hevði nógvar góðar vinir, tað sóu vit á tí stóra skara, ið fylgdi tær til títt seinasta hvíldarstað.

Hjartaliga takka vit Bøgesvang prestir fyrir tey troystarríku orð í kirkjuni, tey orðini vilja vit aldri gleyma.

Somuleiðis ein hjartans tøkk til Magnusen prest fyrir tey vøkru orð á Sjómansheiminum.

Og tú, Signhild góða, sum so trúfest hevur passað bæði pápa og mammu og nú Vigfus, øll hesi árin, takk fái tú fyrir tað.

Góði beiggi, eg hugdi í eina andaktsbók hjá tær, sum lá á kamari tínum, har hevði tú sett merki við hetta skriftstaðið:

Sum mannsins bøn er, so er maðurin. Vit eru innast inni ikki so sum menniskjuni síggja okkum og kenna okkum, vit eru ikki av álvara okkum sjálvi, fyrr enn vit standa andlits til Guð.

Vit lýsa frið yvir elskaða beiggja okkara. Hvíli í friði.

Systkini

Kvinnuhúsið

Ráðgevingin hjá Kvinnuhúsinum er opin hvønn hósdag frá kl. 19.00-21.00, inngongd hjá KFUM, Oman Plisvarða 2, ella á tlf. 17200.

Kvinnuhúsið er opið gerandisdagar frá kl. 14.30-16.30. Telefonin, 17200, svarar hvønn dag frá kl. 14.30-7.00 á morgni.

Ein heilsan til Anniku, Øssur, Sunleif og Eyðun

Tulkingar í tónleiki og sjónleiki. Variatiónir yvir gerandis- og høgtíðarløtur hjá farnum og komandi.

Kongaliga leikhúsið í Keypmannahavn og Havnar Sjonleikarfelag hava gjørt rätt at fáa í lag, at Annika Johannessen, sjónleikari, og Øssur Bæk, tónleikari, vitja Sjonleikarhúsið við yndisliga samansettum teksti av Williami Heinesen í donskum føroyskum ljóðbúna.

Øssur Bæk talaði/ávirkaði hvønn einstakan, sum hetta góða summarmøld h evði valt at seta seg inn í Sjonleikarhúsið, við sínum framúr disiplineraða máta at fáa teir reinastu og í førum tølandi tónar fram úr violinini.

Annika Johannessen sterk og hugtakandi við tónleiki í røddini bar fram við yndi og búnari tulking tekstir hjá Williami Heinesen, har poeturin og stillislígi samfelagsrævsarin gev-

ur okkum eyga og oyra at síggja og hoyra okkum sjálvi í kostiliga foldarlívi okkara.

Eyðun Johannessen hevur hegnisliga lagt tekstin til rættis, meðan Sunleif Rasmussen hevur yrkt nótar við snildi.

Listafólkini á palli sýnast eyðmjúk og góð við listaverkið hjá øðrum, og gevur hetta sýningini eina eyka styrki.

Í hesum døgum, nú føroyingar ikki vita, hvussu vit liva/yvirliva, er tað onki minni enn eitt bragd, at listafólkini tala, spæla og syngja teir dreymar, sum fólkid eigur. Vit vita, at ongin kann taka hetta frá okkum, tí hetta ferðast uttan tøkni ella tól.

Tit, sum arbeiða við list, ansið væl eftir tykkum sjálvum. Vit hava tykkum fyrir neyðini.

Vinarliga

g.ø.

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløyersgøta 1, 100 Tórshavn, afholdes

Torsdag den 11. aug. 1994, kl. 14.30 tvangsauktion, (AS 404/93) over matr. nr. 38 b, Argir beliggende Traðartún 3.

Auktionen er begæret af advokat Kári D. Petersen, N. Winthersgøta 7, Tórshavn, tlf. 1.1066 (j. nr. 2037/90) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus på en 736 kvm. stor grund. Det bebyggede areal udgør 111 kvm. i 2 etager.

Ejendommen kan beses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til gennemsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 23.06.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Amnesty International

Skrivstovan í Vágsbotni er opin týsdag og fríggjadag kl. 10-16. Tlf. 15816.

